ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA:

Birleşmiş Milletler günü

Sayı: 22 — 75 Krş.

NASREDDİN HOCANIN TORUNU HIZIR DENİZALTI ÜLKESİNDE

Yazan: H. F. VEREL Çizen: YILMAZ KARAÇA

KITIR KAPIYI AÇIP KENDİSİNİ AŞAĞIYA ATMAK İSTER AMA BİR TÜRLÜ AÇAMAZ

2

AZ SONRA UÇAN DAİRE DE BİR SES:

Hoh, Hah, Haaa! İŞTE BİLMEDİĞİNİZ ŞEYLERLE UĞRAŞMANIN SONU BUDUR APTALLAR.. İKİNİZ DE ÖLECEKSİNİZ!!!

BİRDEN ÇELİK BİR KOL ÇIKAR VE KITIRI YAKALAR...

HIZIR KURTAR BENİ!

HIZIR ARKADAŞINI KURTARMAK İÇİN BOŞ YERE UĞRAŞIR.

BIRAK ONU YOKSA SENİN DE ÖLÜMÜN ÇELİK KOL'DAN OLUR!

ŞİMDİ UÇAN DAİRE BİR DENİZİN ÜZERİNDEDİR...

DENİZİN ALTINDA BİR ÜLKE

SUSKAİÇABUK! İNDİR ŞUNLARI! BAŞÜSTÜNE!

DENİZALTI ÜLKESİ KRALI İSUS TELEVİZYONDAN BİZİMKİLERİ TAKİP ETMEKTE İDİ.

TAMAM GELİN AŞAĞI ŞİMDİ!

SUSKA, UÇAN DAİREYE TELEMİKNATISLA HAKİM OLUR.

HAH, HAH, HA! BİRAZDAN, HESABINIZ GÖRÜLÜR!

... VE UÇAN DAİRE DENİZE DALAR...

DEVAMI VAR

Birleşmiş Milletler

Birleşmiş Milletler teşkilâtı, dünyada sulh gayesini gerçekleştirmek gibi çok yüksek bir ideal uğruna 1945 yılında kurulmuştu. 24 Ekim, işte bu teşkilâtın günü olarak her yıl, bütün hür milletlerde kutlanır.

İkinci Dünya Savaşı dünyanın birçok yerlerini tanınmaz hale getirmiş; büyük can, mal kayıplarına sebep olmuştu. Birinci Dünya Savaşından aşağı yukarı yirmi yıl kadar sonra patlak veren bu savaş biraz daha uzun sürse, belki bütün insanlık tehlikeye girecek, ne Batı'da ve ne de Doğu'da, hiçbir tek bir memleket kalmıyacaktı.

Bu korkunç durumu gören ve sezen devletler, artık bundan sonra böyle bir savaş çıkmaması için derhal harekete geçerek, dünyada devamlı bir sulhü sağlayabilmek gayesile kollarını sıvadılar.

Henüz İkinci Dünya Savaşı devam ederken müttefikler kendi aralarında mesut bir dünyanın plânlarını çizerek, devamlı barışın ilk adımlarını attılar. İşte Birleşmiş Milletler, cihanda sulh gayesini tahakkuk ettirmek gibi çok yüksek bir ideal uğruna kurulmuş teşkilâtlardan biridir.

Bu teşkilât, yukarıda da belirttiğimiz gibi, henüz İkinci Dünya Savaşı bitmeden 26 Haziran 1945 tarihinde elli ulusun katıldığı San Francisco'da yapılan meşhur toplantıda kurularak faaliyete geçti. Birleşmiş Milletler Teşkilâtının kurulmasını sağlıyan görüşmeler, bu tarihten daha çok evvel başlamış ve 1 Ocak 1942 tarihinde Mihver Devletlerine karşı savaşan 26 ulusun müştereken yayınladıkları bir bildiride de ilk defa olarak «Birleşmiş Miletler» tabiri kullanılmıştı. Daha sonra Amerika, İngiltere ve Fransa müstakbel dünya barışını sağlıyacak plânlar üzerinde çalışmışlar; 25 Haziran 1945 te San Francisco Konferansında Birleşmiş Miletler Teşkilâtı'nın anayasasını görüşerek bir gün sonra 26 Haziran 1945 tarihinde de bu anayasayı hep birlikte imzalamışlardı.

Birleşmiş Milletlere ilk katılan elli ulus sırasile şunlardı: Arjantin, Avustralya, Belçika, Bolivya, Brezilya, Beyaz Rusya, Kanada, Şili, Çin, Kolombiya, Kosta Rika, Küba, Çekoslovakya, Danimarka, Dominik Cumhuriyeti, Ekvator, Mısır, Salvador, Habeşistan, Fransa, Yunanistan, Türkiye, Guatemala, Haiti, Honduras, Hindistan, İran, Irak, Lübnan, Liberya, Lüksemburg, Meksika, Holanda, Yeni Zelanda, Nikaragua, Norveç, Panama, Peru, Filipin Cumhuriyeti, Polonya, Suudi Arabistan, Suriye, Ukrayna, Sovyetler Birliği, Güney Afrika Birliği, Birleşik Krallık, Amerika Birleşik Devletleri, Uruguay, Venezüela, Yugoslavya.

Birleşmiş Miletlerin ana ilkelerini şu dört madde içinde toplamak mümkündür: 1. Dünyada devamlı barış ve güvenliği sağlamak, bu uğurda çalışmak; 2. Uluslar arasındaki dostluk bağlarını kuvvetlendirmek; 3. Bütün ekonomik, sosyal ve kültürel meselelerle uluslararası işbirliğini gerçekleştirmek, insan haklarına, insan hürriyetlerine saygıyı sağlamak; 4. Bütün bu ortak gayeleri eksiksiz olarak elde etmek için uluslar arasında uzlaştırıcı bir çalışma merkezi olmak. Birleşmiş Miletlere üye olan devletler, dünyadaki bütün anlaşmazlıkları barış yoluyla halletmeğe andiçmişlerdir. Bu devletler, başka milletlere hiçbir zaman kuvvet yoluyla, yani harple karşı koymazlar ve Birleşmiş Miletlerin aleyhinde harekete geçtiği devletlere de asla yardım etmezler.

CENGİZ HANIN hazinesi

YAZAN:
APTULLAH ZIYA
KOZANOĞLU

— 2 —

BU sözlere gençler gülüştüler. Tokta Bey işin sonunu beğenmeyerek ağız dalaşını kesti:

— Koca Memiş buyur şerbetler gelsin! Önce ağzımız tatlılansın, sonra hazine hikâyesine girelim.

KIRK KARA AYGIR KIRK AK AYGIR

Koca Memiş el çırptı, ayakları çıplak, başları kabak erkekler, altın tepsilerde, gümüş kupalar içinde şerbetler dağıtırken Tokta Bey hazinenin hikâyesini anlattı.

— Cengiz Han'ın hikâyesini ben bildiğim kadar size anlatacağım, dedi. Büyük hakanımız Çağatay Han sizler bu hikâyeyi dinledikten sonra sevgili babasının mezarının bulunduğu yeri aramağa koşacağınıza inanmış bulunuyor. Büyük hakanımız Kayat Burçkin avulunun ünlü çocuğu bundan onüç yıl önce aramızdan ayrıldı. Fakat kendileri, mezarlarının yerinin bilinmesini öz çocuklarından bile sakladılar. Bu yeri Tarhan'lar dediğimiz Cengiz Han'ın yanına destursuz girip çıkabilen, ordu hazinesinden, el konulan ülkelerden dilediğini, isteği kadar alabilen tümen başbuğlarımızdan ve içimizden birkaçının da babaları bulunan Subutay, Kurt Cebbe, Akıllı (Borlu) da bilmiyorlar... Unlü hakanımız, sevgili oğlu Çağatay bilmiyor... Ve ben Tokta Bey denilen buzlu Çöler Tilkisi diye anılan karşınızdaki yoksul da bilmiyorum. Bir veya birkaç kişi büyük hakanın cesedini bir yere gömdüler... Bu gömü yeri nerde? Kimi Gobi çölünün güneyinde, o kurtların aç kalıp kıkırdadığı, kargaların, kartallara yem olduğu, su yerine kızgın taşların yalandığı Gobi çölünün ötesine kaldırıldı diyor... Kimi Tala ormanının karanlıklarına sarıldı diyor... On üç yıl gökte uçan kuşlara, yerde koşan kurtlara, insan kanına susamış sırtlanlara, inlere, cinlere sorduk, hiç bir canlı yaratık, büyük hakanın mezarının bulunduğu yeri bize gösteremiyor... Fakat içimizden biri bu yeri biliyor...

Tokta Bey sözünün burasında durdu ve elindeki kamçının ucunu, Koca Memiş'in yüzüne doğru tuttu:

— Koca Memiş! Bu yeri sen biliyorsun! !

Tokta Beyin korkunç sesi, Koca Memiş'e pek dokunmadı. Memiş ne kızdı, ne güldü, karnı doymuş koyun gözü gibi sönük ve ıslak gözleri ile önce Tokta Beyi, sonra kendisinin konuşmasını bekliyen har ve tarhan oğullarını, örgülü saçları kalçalarını döğen elma yanaklı kızları süzdü.

Herkes nefes almağa bile korkuyordu. Sanki bu sessiz duruşları ile Koca Memiş'i konuşmağa zorluyorlardı.

Memiş:

— Ben hiçbir şey bilmiyorum! diye kesip attı. Sesi, soluğu kısılmış, kaz tıslaması gibikesik ve bulanıktı.

Gür ve kale duvarları yıkılıyormuş gibi gümbürtülü bir ses yürekleri oynattı.

— Ben bu köpeğe bildiklerini söyletirim.

Gözler sesin geldiği yana döndü, her ağızdan:

— Helâgû! sesi fırladı.

Bu yeni gelen genç bahadır, Cengiz Han'ın torunu ve Tuboy'un oğlu idi. Yanında iki genç daha vardı, biri çekik gözlü şehir kadısı bakışlı! Şehzadeler onun adını da aralarında mırıldandılar:

— Helâgû'nun kardeşi Kubilây!

Tokta Bey:

— Hoş geldiniz han torunları, diye zorla güldü. Bu iki kardeşe, hele sırtlan postundan gocuk giyen, sırtlan gibi soluyan Helâgû'ya yaranmak zorunda idi.

Sonra iki kardeşin yanındaki, tahtadan yapılmış gibi kesme burnu, koyu siyah kırçıl saçları ve bem-

— Hoş geldiniz han torunları.

beyaz cildi üzerinde simsiyah ayva tüyleri ile başka diyarların yavrusu olduğu açıkça gözüken gence takıldı. Helâgû üçüncü yabancıyı tanıttı:

— Kan kardeşim Haut, Ermeniler hanının büyükoğlu, o da bizim gibi birgün han olacak.

Haut baba çadırına girmiş bir Mongol çobanı gibi çevresindekileri yadırgamadan selâmladı.

Bu sıcakkanlı yeni kan kardeşinin han ve tarhan çocukları kendilerine çok yakın olduğunu sezdiler, bağırlarına bastılar.

Ancak Tokta Beyin sert sesi tatlı tanıtma ve tanışma şölenine son verdi:

— Hoş geldiniz han oğulları. Bir az geç geldiniz amma, ne de olsa geldiniz ve bize yardım edeceksiniz. Sizi de bu yarışmaya çağırmıştık. Ancak, hepinizin kavrayamadığı birşey var. O da Koca Memiş'in durumu. Koca Memiş konuşmak istemiyor denilmez, fakat ne konuşacağını bilmiyor. Biz de onun birşeyler bildiğini, fakat nereye kadar; neler bildiğini bilmiyoruz.

Han oğulları, han kızları, tarhan yavruları, Koca Memiş, Gobi çölünün kenarında, başında aygır tekmesini andırır bir yara, kendinden geçmiş bir halde bulunduğu zaman, Cengiz Hanın, artık gövdesi kaybolalı tam on iki gün olmuştu.

Ağzından köpüren salyaları çenesinde pıhtılaşan kam damlaları ile karışık idi. Ve yalnız şu kelimeleri söyleyebiliyordu: (Ak aygır... Ak aygır!) Koca Memiş benim at uşağım ve Mongol ulusunun kahraman bir eri idi. Fakat kendisinin Cengiz Hanın mezarını bilecek kadar ordu içinde önemli bir yeri yoktu. On üç yıl bu ak aygır ve Koca Memiş düğümünü kimseler çözemedi. Ne Memiş birşey hatırlayabiliyor, ne kimseler Cengiz Hanın gömüldüğü günden beri ondan kalan (Ak Aygırın) ne olduğunu biliyor.

Akıllı Kubilay:

— Dedem Hanın atı elbette kokusundan gömüldüğü yeri bulmuş ve başına dikilmiştir, diye haykırdı.

Tokta Bey:

— Evet, dedi. Akla en yakın gelen de bu. Fakat Ak aygır nerede? Mezarın yeri neresi? Hanlar hanı ile gömüldüğü söylenen kırk ak elbiseli bakırı kız ile kırk Ak aygırın bulunduğu yer neresi?

Birden davul sesi gibi tok bir ses Tokta Beyin, sözünü kesti:

— Kırk ak aygır değil, kırk kara aygır...

BU KEL OĞLAN KİM?

Evet, bu kel oğlan:

— (Kırk değil kırk kara aygır gömüldü) diye gümleyen kimdi?

Başlar sesin geldiği yana çevrildi, başta Tokta Bey olmak üzere herkesin yüzü buruştu, kaşları çatıldı.

Yalnız Koca Memiş'in yüzü gülmüş, koyun bakışlı gözlerinde sanki yeni kıvılcımlar tutuşmuştu. Bu canlanış, Tokta Beyin tilki gözünden kaçmamıştı.

Sözünü kesen oğlana:

— Sana kim derler? Kimin oğlusun? diye sordu.

(Devamı gelecek sayıda)

ÇOCUKLARIMIZA AHLÂK ve DİN ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

RUHUN GIDASI

BU GIDA, yâni besi maddeleri bakkalda, kasapta, manavda, sebzecide satılmaz. Onu çarşı ve pazarda bulamazsınız.

Ruhumuz, sihirli pınarların NUR'u ile beslenir. Bu pınarların en büyüğü, nûru bir deniz kadar engin olan DİN'dir. Mânevî bir varlık olan RUH, Hak dini ile beslenir, temizlenir; zedelenmişse onunla şifâ bulur. Ruhumuzun, mânevî BENLİĞİMİZİN besini, şifâsı DİNİN nurundadır. Ruhun yeryüzü nimetlerinden faydalanacağı, gıdalanacağı şeyler de az çok vardır. Bu da GÜZEL SANATLAR'dır. Şiir, müzik bu güzel sanatların başında gelir. Fakat bunlar DİN membalarının, din pınarının yan, sıra, âdeta asıl yemeğin yanı sıra sofraya konulan çerez, salatlar gibidir. Bu çerez ve salatalarla açılan ruhun mânevî İŞTAHI insanı asıl besleyecek, doyuracak, yıkayıp paklayacak olan ana kaynağa, nur pınarına, HAKDİNE koşturur ve kavuşturur.

Annelerin, içli seslerle, bebeklerine söyledikleri ninni, ana sütü kadar çocuğa faydalı oluşu nedendir? Her yavru güzel sesleri can kulağıyla dinler. Hele o güzel ses bir Ezan-ı Muhammedî ise... İşte o zaman ilâhi nağmeler perde perde ruha inerek onu sarıp sarmalar ve besler.

Ruhumuzu, bedenimiz gibi, sürekli ve ihtimamlı beslemeliyiz. Beslemeliyiz ki, o da vücudümüzle beraber büyüsün, serpilsin, güzelleşsin.

KIRK YILLIK ÖĞRETMEN

ATALAR SÖZÜ

Attan inip eşeğe binme!

DEMEK, bir mertebeye ulaştınsa, o mertebenin icabınca davran; eriştiğin mevkiin hakkını ver; ona lâyık olmağa çalış demektir. Çıktığı yeri, elde ettiği rütbeyi hakedemeyen elbette o yerden düşecek; attan inip eşeğe binecektir.

At, Türkler için en cazip bir varlık; At sırtı şerefli bir mevki sayılır. O mevkiden inip eşeğe binmek tam mânasiyle bir gerileme ifadesidir.

Malesef eski atlı Türklerin bir çoğu yurdumuzda at sahibi olamamakta, eşeğe binmektedir. Bu da milletçe bizi düşündürmelidir.

Ay Atlığlu

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ

Derslerimiz ve Kitaplarımız

YAZAN: SADIK ÖVET

SEVGİLİ çocuklar,

Şimdi birçok kitaplar, çeşitli dersler içinde didiniyor ve uğraşıyorsunuz. Aranızda, bunlar bize ne kazandıracak, elimize ne geçecek diyen oluyor mu? Hiç zannetmem. Sizden evvelkiler de bunları okudu. Daha gerilere gidersek onlar da öyle. Fakat şunu da bilin ki, zamanla kitaplarınız kalınlaşıyor, bilgileriniz artıyor. Bundan elli veya yüz yıl evvel yaşayan çocuk sinema seyretmiş, uçağı görmüş mü idi? Telefonla konuşup, otomobile biniyor mu idi? Daha önceleri düşünelim. Gök gürlemesinin sebebini biliyor, Amerika diye bambaşka bir kıtanın yeryuvarlağında olduğunu, ayın ve güneşin neden tutulduğunu düşünebiliyor mu idi? Zamanla buluşlar, bilgiler arttı. Kitaplarımızın sahifeleri çoklaşmağa başladı.

Eskiden biraz okuyan, düşünen ve zamanına göre birşey bilen insana bilgin derlerdi. Şimdi öyle değil! Bilgin; birçok şey bilen değil, yalnız bir şeyi tam ve çok bilen, araştıran insana diyorlar. Artık bir insanın birçok şeyleri tam olarak öğrenmesi, noksansız yapması imkânsız oldu. Çünkü yetmiş seksen senelik ömür buna ketişmiyor.

Meselâ atomu ele alalım Şu kadar zamandır uğraşılıyor. Bundan evvelki atom bilginleri çalıştılar, bir yere geldiler ve göçtüler, gittiler. Sonrakiler devam ettiler. Şimdi atomdan nasıl faydalanılacağını buldular. Kanser hastalığını işittiniz. Bundan evvelki doktorlar bu hastalığın mikrobu var mı? Nasıl iyi edilir? diye çalıştılar. Şimdikiler de araştırıyorlar. Belki bulacak, belki bulamıyacaklar. Demek ki yapılan, bulunan, yazılan şeyler zamanla çoklaşıyor ve çeşitleniyor. O kadar fazlalaşıyor ve çeşitleniyor ki, işte bunları ayrı ayrı kitaplara yazıyorlar. İlkokulda, en kolayından başlayarak orta ve liselerde karşınıza koyuyorlar. Bu kitaplar nelerdir, bize ne kazandırır? Şöyle kısaca bir sıralayalım.

TARİH

TÜRKÇE: Düşüncelerimizi, duygularımızı iyi ve doğru olarak sözle, yazı ile anlatmamızı öğretir. Tatlı, ahenkli dilimizi sevdirir. Dilimizdeki kelimelerin doğru yazılış ve okunuşlarını gösterir.

TARİH: Şerefli bir geçmişi olan büyük bir milletin evlâtları olduğumuzu öğretir. Milletine, insanlığa hizmet etmiş büyük adamların hayatlarına ilgi ve hayranlığımızı uyandırır. İnsanların çevresinde yaşayışlarını, bu toplum hayatın nasıl geliştiğini ve uygarlıklarını belirtir. Bizden evvelkiler de olduğu gibi, bizim de milletimizin ülkülerini yerine getirmek için fedakârlık yapmamızı inandırır.

COĞRAFYA: Yurdumuzu tanıtır, sevdirir. İnsan topluluklarının yaşayış şekillerini, geçinme yollarını inceletir. Harita fikri verir. Yurdumuzla ilişiği olan memleketleri tanıttırır. Coğrafya olaylarını araştırır.

YURTTAŞLIK BİLGİSİ: Topluluk içinde yaşamanın lüzumlu, Türk milletinin yüksek ahlâklı olduğunu anlatır. Türk erine ve ordusuna olan sevgi, saygı ve güvenimizi arttırır. Bizi cumhuriyetçi ve devrimci bir vatandaş olmağa hazırlar. Kanunları benimsetir. Hak ve ödevlerimizin ne olduğunu gösterir.

TABİAT BİLGİSİ: Bize inceleme ve gözlem alışkanlığı vererek rastladığımız olayları sebeplerini çözdürür. Tabiat güzelliğini sevdirir. Sağlık ve temizlik alışkanlığı verdirir. Tabiat kuvvetlerini, toprak verimini, orman ve ürünleri, hayvanları tanıttırır. Çevremizle ilgilendirir. Bizi yapıcı bir insan yapmağa çalışır.

MATEMATİK: Hayatın her alanında rastlanan problemleri çözme kurallarını öğretir. Bu alışkanlık için hazırlar. İşlemlerin çözülmesinde doğruluk ve çabukluk sağlar. Varlıkların, eşyanın şekillerini gösterir, ölçüleri belletir. Ve bu bilgilerin hayata nasıl uygulanacağını kavratır.

AİLE BİLGİSİ: Yuvamıza bağlılık duygumuzu kuvvetlendirir. Çeşitli ev işlerinde en iyi çalışma yolarını gösterir. İşe karşı becerikliliğimizi arttırır. Çocuk bakımı hakkında lüzumlu bilgiler edindirir. Ev düzeninde güzellik duygusunu geliştirir.

Sevgili çocuklar, birçok insanların uğraşmaları, buluşları ve çalışmalarile uzun yıllar biriken ve toplanan bilgiler bu kitaplara ayrılmış bulunuyor. Unutmayın ki sizin bir ders yılında okuduklarınız yüzlerce yıl içinde elde edilmiştir. Geriye Resim ve Yazı gibi dersleriniz kalıyor ki, onları da ilerde ayrı ayrı inceleyeceğiz.

Tabiat Bilgisi

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

Hazırlayan: Sadık ÖVET

Göçler neden oldu?

a — Türkler savaşlarda yenildikleri için.
b — Başka yerleri almak için.
c — Anayurtta yaşamak zorlaştığı için.

Haritadaki savaş yerlerinin tarihlerini üzerine koyuruz.

Şu devirleri sıralarına göre koyunuz:

Maden devri - Yontma taş devri - Cilâlı taş devri.

Resimlerin altındaki boş yerleri doldurunuz:

..... devri âletleri

..... devri âletleri

İlk insanlar ..... otururlardı.
Tarih devirleri ..... ile başlar.

Haritada bulunduğun vilâyeti işaretle. Haritada doğu, batı, kuzey, güney neresidir? Göster.

Bu tariflerin hangisi haritadır?

1 — Kabataslak yapılan plânlara harita denir.
2 — Geniş yerleri göstermek için yapılan çok küçültülmüş plânlara harita denir.
3 — Kuş bakışı bakılarak yapılan çizgilere harita denir.

Kelimelerin uygunu hangi cümledir?

Barometre	Havanın sıcaklığını gösterir
Termometre	Rüzgârın yönünü belli eder.
Rüzgâr oku	Yağmurun miktarını ölçer.
Yağmur ölçeği	Havanın basıncını gösterir.

Bu dairelere ..... denir.

Bu dairelere ..... denir.

Haritadaki harfleri alttaki coğrafya isimlerinin yanlarına koyunuz:

..... Boğaz	..... Takımada
..... Körfez	..... Dağ
..... Yarımada	..... Delta
..... Göl	..... Ada
..... Nehir	..... Burun.

Buraya sınıfının krokisini yap. Sıranı işaretle.

KAN TURALI

YAZAN: ENVER BEHNAN ŞAPOLYO

OĞUZ HAN'ın başbuğlarından olan Kanlı Koca eşsiz bir kahramandı. Oğuz Han onu çok seviyor, her gittiği savaşa da götürüyordu. Bindiği doru atla düşmana saldırdığı zaman atının nallarından kıvılcımlar çıkıyordu. Düşmanı önüne kattığı zaman yüzlercesinin başını kesmeden geri dönmezdi. Kanlı Koca'nın Kan Turalı adlı yiğit bir oğlu vardı. Bu da çok cesur ve yavuz bir delikanlı idi. Kanlı Koca bir gün Salur Beylerini otağına topladı, onlara:

— Ey Boy Beyleri! Atam öldü, onun yerini ben tuttum. Yurdumu ve budunumu ben idare ediyorum. Ünlü zaferler kazandım. Çok başlar kestim. Obalarıma çok sürüler kattım. Fakat ben artık kocadım. Yerime oğlum Kan Tura'yı geçirmek istiyorum. Ondan lâyığını da bulamadım. Başbuğ olmadan evvel oğlumu sağlığımda evlendirmek arzu ediyorum.

Dediği zaman, oğlu Kan Turalı babasına dedi ki:

— Beni evlendirmek istiyorsun, fakat bana lâyık bir kız buldun mu? Ben öyle bir kız isterim ki, ben atıma atlamadan o atlasın. Benden önce düşmana saldırıp bana baş getirsin. Benden iyi ok kullansın.

Babası:

— Sen kendine eş değil, bir savaş yoldaşı arıyorsun!

— Evet, hem eş, hem de yiğit bir savaş yoldaşı istiyorum.

— O halde git obaları dolaş, kendine göre bir kız bul

Dedi. Kan Turalı atına atlayarak İç Oğuz Boylarını dolaştı. Fakat hiçbir kızı beyenmedi. Dönüp babasının yanına geldi.

— Baba, İç Oğuz'u dolaştım, kendime göre bir kız bulamadım.

— Öyle ise ben varayım gideyim, Sana lâyık bir kız bulayım, dedi.

Kanlı Koca, Dış Oğuz Eline gitti. Hazer Denizinin kıyısında bir kale beyinin Salçan adlı bir kızı olduğunu öğrendi. Bu kız çok güzel olmakla beraber iyi ata biner, pek uzaklara ok atarmış. Kanlı Koca bu kızın babasile görüştü. Fakat kızın babası dedi ki:

— Kızımın üç azgın hayvanı vardır. Hani delikanlı bu hayvanları yenerse kızım onun olabilir. Bu hayvanları yenemezse başını kestirirm Şimdiye kadar bu uğurda otuz delikanlı başını kestirdim. Şayet oğlun kendine güveniyorsa varsın gelsin, dedi.

Kanlı Koca bunu öğrendikten sonra obasına dönerek meseleyi oğluna anlattı. Kan Turalı:

— Baba ben gider o azgın hayvanları yenerim. Yelesi kara atıma eyer vurun. Gidip o azgın hayvanları yok edeyim.

— Oğlum, üç canavarı öldüremezsen başın kesilecektir, diyince oğlu:

— Ben ölümden korkmam, kendime güveniyorum, diyerek atına atladı ve yanına kırk da yiğit alarak Dış Oğuz Eline gitti.

Bu kalenin önüne gelince çadırlarını kurdu. Burada at koşturup gürzünü havada sallamaya ve nâralar atmaya başladı. Kale beyi bu yiğit delikanlıyı seyrettikten sonra, ona bir adam gönderdi. Buraya gelişinin sebebini sordu. Kan Turalı da kale beyinin kızını almaya geldiğini söyledi. Kale beyi Kan Turalı ile kırk yiğiti sarayına misafir etti. Onlara ak koyun kestirip yedi yıllık al şarap ikram etti Bu ziyafette beyin kızları allar giymişler, en küçük kızı da sarılar giymişti. Ziyafet esnasında Kan Turalının gözü bu kıza, kızın da gözleri Kan Turalı'ya derin derin baktı. Kızcağız içinden:

— Tanrım, bu yiğiti bana nasip et! Canavarların dehşetinden koru! dedi.

Ziyafetten sonra Kan Turalı kılıçsız ve kalkansız meydana çıktı. Bu koç yiğit kollarını sıvamış, göğsünü açmıştı Biraz sonra demir zincirlere vurulmuş olan bir buğayı meydana getirip bıraktılar. Bu buğa

TARİH YAPRAKLARI

KIRIM HARBİ'NİN BAŞLAMASI

23 Ekim 1853 te Eflâk ve Buğdan'ı işgal eden Ruslara karşı ateş edilerek Kırım Harbi fiilen başlamış oldu. Bu savaşta İngiliz ve Fransızlar da bizimle birlikte savaşa girdiler. Bu savaş Rusların yenilmesiyle sona ermişti.

ZİYA GÖKALP'IN ÖLÜMÜ

Büyük Türk mütefekkiri Ziya Gökalp, 24 Ekim 1924 te ölmüştü. Ziya Gökalp, ilme, Türklüğe büyük hizmetlerde bulunmuş, hürriyet için çalışmış, Üniversitede müderrislik etmişti.

HAÇOVA MEYDAN SAVAŞI

Mehmet III. zamanında Türk ordusu, Haçova'da birleşik düşman ordusuyla karşılaştı ve savaşın ikinci günü olan 26 Ekim 1596 da savaşı kazandı.

ANKARA RADYOSU

Zaman zaman tecrübe yayınları yapan Ankara Radyosu 28 Ekim 1938 de hazırlıklarını bitirerek muntazam yayınlara başladı.

boynuzunu taşa vurmasiyle taş parça parça oldu. Bu dehşet karşısında Kan Turalı yumruklarını sıkmış bekliyordu. Bu esnada Kan Turalı Yüce Tanrıya:

Yüce Yanrı, Yüce Tanrı
Yücelerden yücesin,
Kimse bilmez nicesin!

Dediği sırada ağzın buğayı salıverdiler. Bu anda bu manzarayı seyredenler dehşete düştüler. Han Turalı'nın kırk yiğiti ellerine kopuzlarını alarak ağıtlar söyleşip ağlaştılar. Fakat Kan Turalı kuvvetli yumruklarını sıkarak Boğanın alnına şiddetli bir yumruk atmasile hayvan sersemleyip yere yuvarlandı. Bu sırada hayvanın altına girip böğrüne daha şiddetli bir yumruk salladı. Buğanın nefesi kesilince başını tutup orada bulunan bir taşa vura vura azgın hayvanı öldürdü. Sonra belinden bir bıçak çıkarıp derisini yüzerek kale beyinin önüne serdi. Bu kahraman yiğine şaşmadık insan kalmadı. Kale beyi:

— İkinci canavarımı getirin! dedi.

Bu defa meydana bir kaplan çıkardılar. Yine kırk yiğit kopuzlarile yanık yanık havalar çaldılar. Kan Turalı kaplanı görünce:

— Sarılar giymiş bir güzelin uğruna feda olayım, ne çıkar! diye bağırdı.

Kaplan Turalı'ya doğru gelirken o, cebkenini çıkarıp sağ eline dolayarak aslanın üzerine yürüdü. Kaplan ağzını açar açmaz Kan Turalı cebkene sarılı elini kaplanın ağzına birdenbire sokarak nefesini kesti. Hayvan sersemleyince kuyruğundan tutarak koca kaplanı yere serdi. Bu manzarayı gören seyirciler onu alkış tufanına tuttular. Sersemleyen kaplanı alıp götürdüler. Bu defa üçüncü canavarı getirdiler. Bu da azgın bir deve idi. Kan Turalı bu devenin önünde birdenbire bir tosbağa gibi toparlanıp yere çöküverdi. Bu anda devenin ayakları ona çarparak koca vücudile yere kapaklandı. Hemen Kan Turalı bıçağını çıkarıp devenin boynunu keserek kale beyinin önüne atıverdi. Bu üç canavarı yenen kahramanı gören halk hep bir ağızdan:

— Beyin kızı, Kan Turalının oldu, diye bağırdılar. Kale beyi de:

— Bu yiğiti gözüm gördü, gönlüm sevdi. Artık kızım helâlındır! diyerek sarılar giymiş güzel kızını Kan Turalı'ya verdi. O günün akşamı düğün yapıldı. Bu suretle Kan Turalı bu güzel kızla evlendi. Ertesi gün Kan Turalı çadırlarını bozarak eşi ve kırk yiğitle yola düzüldüler. Fakat yolda karşılarına bir gurup eşkiya çıktı. Kan Turalı daha düşmana saldırmadan önce kız daha evvel atını sürdü. Ve attığı şiddetli bir okla eşkiyaların başını yere serdi. Nihayet kırk yiğit düşmanları perişan ettiler. Kan Turalı hayalinde yaşattığı iyi at binici, güzel ok kullanıcı bir eşe sahip olduğundan çok sevindi. Kan Turalı sevgili eşi Salcan ile, babası Kanlı Koca'nın yanına var-Babası oğlunun sağ olarak döndüğünü görünce çok sevindi. Derhal yeşil çimenler üstüne ulu ak çadırlar kurdurdu. Oğlunun şerefine ulu bir düğün yaptırdı. Çok geçmeden babası öldü. Kan Turalı babasının yerine başbuğ oldu. Bu kahraman, dört bucak insanlarile savaşarak yurdunu genişletti ve bududunu zenginleştirdi.

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 22 CİLT: 3
22 EKİM 1958

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan:
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan:
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon: 22 37 14

Basıldığı yer:
TÜRKİYE BASIMEVİ

İç mecmua: APA Ofset
Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı: 75 kuruş. Yıllık abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.
İlânın santimi sekiz liradır.

Kaplan Kan Turalı'ya doğru ilerlerken...

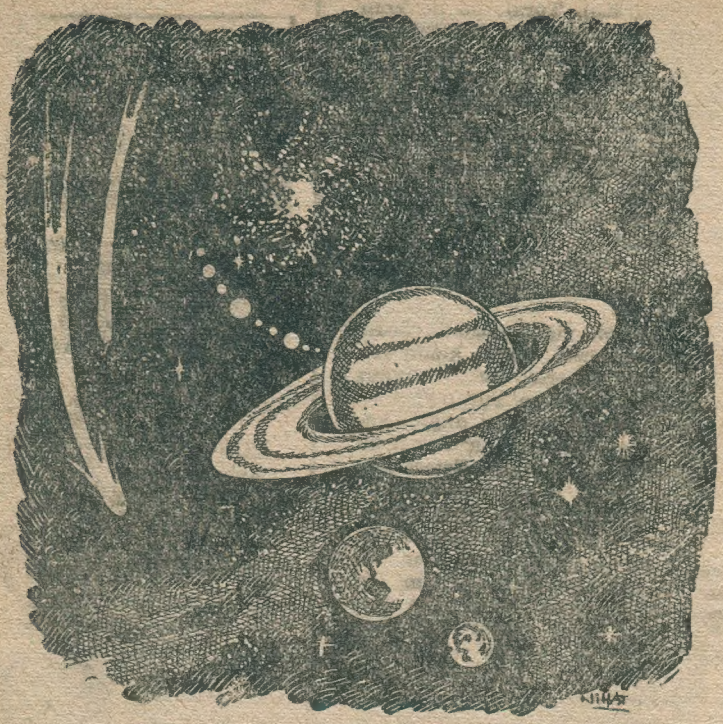

GÖKYÜZÜ

GÖKYÜZÜNDE HERŞEY DÖNER. DÖNMEZSE PARÇALANIR, BAŞKA YILDIZLARIN ÇEKİMİNE KAPILARAK DAĞILIR, ERİRLER.

MAĞARALARDA yaşıyan insanlar da, bugün bizim yaptığımız gibi, gökkubbe dediğimiz bu yıldız serpintileriyle süslü âlemi yıllarca, yüzyıllarca seyretmiş, onun ne olduğuna akıl erdirmeğe çalışmışlardır.

Binlerce beyaz, parlak noktacık kamaşıyor, bazen bir tanesinin arkasında çabuk silinen bir iz bırakarak belirip birkaç gece görülüyor, gittikçe yerini değiştiriyor ve nihayet kayboluyor.

Sonra, geceleri ortalığı aydınlatan bir ay ve dünyayı ısıtan, aydınlatan, hayvanları, bitkileri olduran güneş var... Bunlar nedir?

İnsanlar gördükleri bu yıldızlara birer isim taktılar. Çobanyıldızı, Büyükayı, Küçükayı, Samanuğrusu gibi...

Daha sonra teleskoplar bulundu. Denemeler yapıldı. Gökkubbenin haritası çizildi. Yıldızların birbirlerine uzaklığı, büyüklükleri ve güneşin çevresinde dönüşleri kesin olarak yazıldı. Dünyadan uzaklığı 384.000 kilometre olan Ay'a canlıları göndermek, oraya gitmek için denemeler bile yapılıyor.

Bugün anlıyoruz ki, ay dünyamızın etrafında dönmektedir. O bizim etrafımızda dönerken biz de onunla beraber güneşin etrafında dönüyoruz. Bizim gibi güneşin etrafında dönen daha başka gezegenler de var.

Biz güneşin etrafında tam bir senede bir dönüm yapıyoruz. Plüton 250 senede, Neptün 165, Uranüs 84 sene 7 günde, Satürn 29 sene 167 günde, Jüpiter 11 sene 314 günde, Mars 687 günde, Dünya 365, 1/4 günde, Venüs 224 günde, Merkür 88 günde dönüyorlar.

Bunlardan başka güneşle ilgili kuyruklu yıldızlar da var. Haley 76 senede, Biela 61.5 senede, Encke 3 sene 3 ayda bir defa görünüyor ve bir dönüm yapıyorlar.

Güneş kendisine bağlı olan bu yıldız takımlarıyla birlikte hem kendi ekseni etrafında dönmekte, hem de o da gökyüzü âleminde bir dönüm yaptığı için kendi takımını da birlikte sürükleyerek gitmektedir.

Güneşin çapı dünyanın çapından 109 kat büyüktür. Ay dünyadan 45 defa küçüktür. Dünyadan küçük olan Venüs, Mars, Merkür; dünyadan büyük olanlar da sıra ile Neptün, Üranüs, Jüpiter, Satürn ve en ubakta olan Plüton'dur. Bize en yakın olan yıldıza 40 milyon senede gidileceği hesaplanmıştır.

Dünya, güneşle ay arasında bulunduğu zaman dünyanın gölgesi ayın üstüne düşer. Yani ay, arada dünya olduğu için güneşten ışık alamaz, kararır. O zaman ona ay tutulması deriz.

Gündüz, ay güneşin hizasına gelir. Aramıza girer, güneşi görmemize engel olur. Ortalık kararır. Buna da güneş tutulması deriz.

Gökyüzünde herşey döner. Dönmezse parçalanır, başka yıldızların çekimine kapılarak dağılır erirler. Bazen bir yıldızın kaydığını, arkasında ışıklı bir iz bırakarak silindiğini görürüz. Bu bir yıldızın ölümü değildir. Boşluk âleminde herhangi bir olayla yıldızlardan kopmuş parçalar vardır. Bunlar dünyamızın etrafında bulunan hava tabakasına girerler. Hava tabakasına çarpar çarpmaz hızları yüzünden ateş alır ve yeryüzüne düşmeden önce çok defa yanıp biterler.

Dünyamızı kuşatan hava tabakası 60-70 kilometre arasındadır. Bundan sonra da gittikçe hafifleyen bir hava vardır. Yaşamamızı sağlayan havada yüzde 21 oksijen, 78 azot, yüzde 1 kadar da argon gazı bulunur.

Bir yıldızda canlıların yaşaması için hava olması gerekir. Şimdiye kadar incelenen yıldızlarda hava olup olmadığı anlaşılamamıştır. Yalnız Merih yıldızında bulunduğu hakkında iddialar vardır.

Bizi besliyen, ısıtan güneş bizden bir milyon üçyüz bin defa büyüktür. Bize uzaklığı yüzelli milyon kilometre kadar hesaplanmıştı. Işıkları bize sekiz dakika, yirmi saniyede ulaşmaktadır.

Gökbilgisi ilerledikçe bu uçsuz bucaksız âlemin daha bir çok gizlilikleri açıklanacaktır. Ve bilgi ne kadar ilerlerse ilerlesin, dünya yüzündeki insanlar bu gökâlemini hiç eksilmeyen bir havranlıkla seyredecek, onun büyüklüğü karşısında kendilerini bir masal dünyasında sanacaklardır.

ÇOCUK HAFTASI

İÇ MECMUA

GİDENLERİN *Gelmediği Ülke*

BİR SÜRÜ MACERADAN SONRA YILDIRIM KAPTAN DİNLENMEYE KARAR VERMİŞTİ. FAKAT YİNE MERKEZDEN ÇAĞIRILMIŞTI..

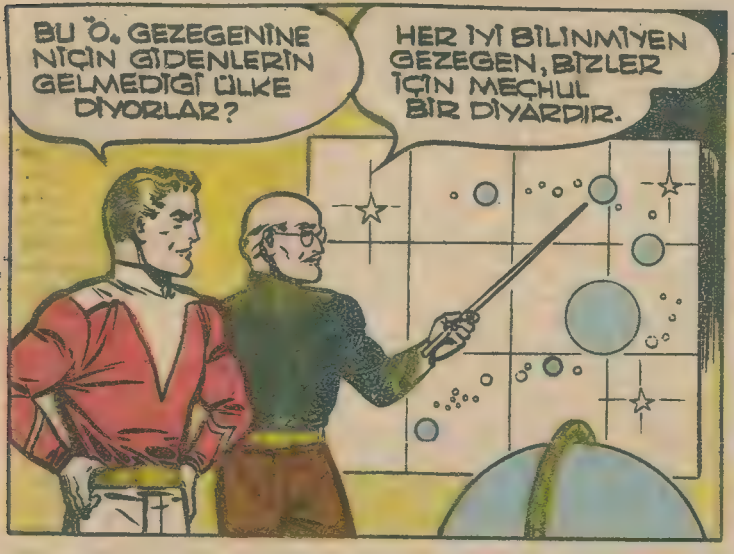

ACABA NİÇİN GELMEDİLER? İŞTE SİZ KÜÇÜK "ADELBERT" İLE BUNUN SEBEBİNİ ÖĞRENECEKSİNİZ.
KİM DEDİNİZ?!
KÜÇÜK ADELBERT.. MADEN MÜHENDİSİ... YOLUNUZ AÇIK OLSUN!
KÜÇÜK ADELBERT. BİR DE ONA DADILIK MI EDECEĞİZ?
YILDIRIM KAPTAN SİZ MİSİNİZ?
BENİM... AMA SİZ KİMSİNİZ?!
© 1958, John F. Dille Co.

BEN MADEN MÜHENDİSİ KÜÇÜK ADELBERT'İM.
BANA ARKADAŞLARIM KÜÇÜK LAKABINI TAKTILAR AMA....
BEN DE SİZİ BA-CAK KADAR SAN-MIŞTIM.
HERKES ÖYLE ZANNEDER.
SİZİNLE BERABER ÇALIŞACAĞIMA MEMNUNUM!
BEN DE..
ŞU KOSKOCA ŞEY DE NEDİR?
BİZİM ADAM-LARI Ö. GEZEGENİ. NE GÖTÜRECEK GEMİ...

BU UÇAKLA 20 MADEN AMELESİ GELECEK. BİZ BAŞKA UÇAKTA OLACAĞIZ. EV. VELA BİZ SONRA ONLAR İNECEK.
YILDIRIM KAPTAN, TAŞIT UÇAĞI HAZIR!
DERHAL HAREKET EDECEĞİZ!
İKİ HAVA GEMİSİ DE BERABER HAVALANMIŞTI...
John F. Dille Co.
SEN "O" GEZEGENİ NE NİÇİN GİDENLERİN GELMEDİĞİ ÜLKE DENDİĞİNİ BİLİR MİSİN
ORAYA GİDENLER GERİ DÖNMEDİLER DE
TO BE CONTINUED
İKİ UÇAK ATMOSFERDEN ÇIKMAK ÜZEREYDİ..
BİZİMKİLERİN UÇAĞINDA...
TAŞIT UÇAĞIYLA HEP YANYANA MI GİDECEĞİZ BÖYLE?
BİZ ÖNCE GİDECEĞİZ!

DİKKAT! YILDIRIM KAPTAN KONUŞUYOR.."O" GEZEGENİNE ÖNCE BİZİM VARMAMIZ LÂZIM! SİZ HIZINIZI KESİN!
BURASI TAŞIT UÇAĞI! YAVAŞLIYO-RUZ!
ŞİMDİ HEDEFİ-MİZ "O" GEZEGENİ.
EVET! YAKINDA ORAYA VARACA-ĞIZ!
VARMASI BİR ŞEY DEĞİL DE ASIL MÜHİMİ...
..EVET... BİZİ BEK-LİYEN SÜRPRİZ-LER.
ACABA İNERKEN UÇAKLAR MI PARÇA-LANIYOR YOKSA GEZEGEN ÇAMURLA MI KAPLI?

ORADAKİ İNSANLAR DÜŞMAN OLUP BİZİM-KİLERİ ÖLDÜREBİLİR-LER DE AYRICA...

YAHUT BAŞKA GEZEGEN-LERDEN GELENLER BU İMPERİUM MADENİNİ KEŞFETTİLER...
© 1958 John F. Dille Co.

BELKİ DE GİDENLER ORAYI ÇOK EĞLENCELİ BULDULAR DA DÖNMEK İSTEMİYORLAR...

ŞİMDİ YOLUMUZA BAKALIM HA-RITADAN!

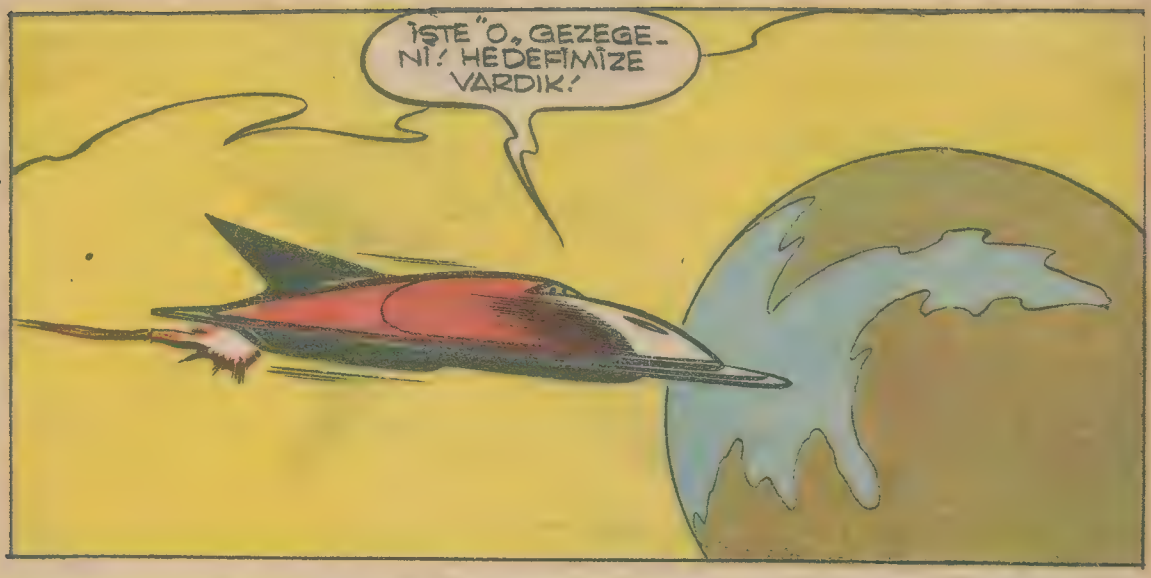

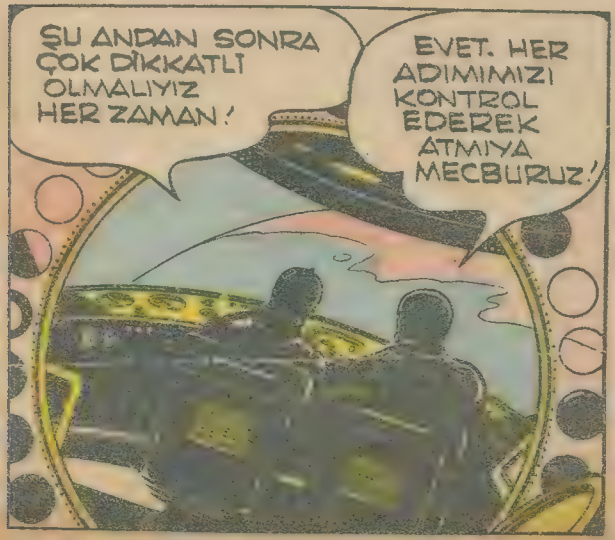

ONLARDAN EVVEL GİDENLERİN HEPSİNİ YOK EDEN **O GEZEGENİ** BAKALIM BU YENİ ZİYARETÇİLER İÇİN NE SÜRPRİZLER HAZIRLAMIŞTI ?..

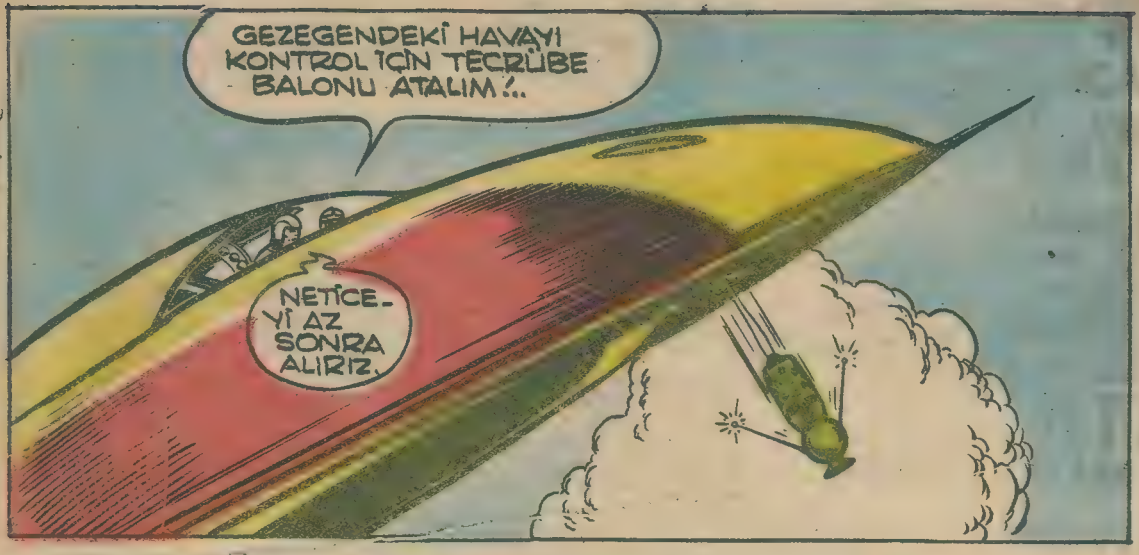

NE OLMUŞTU? KÜÇÜK ALDERBERT TAM İNECEKLERİ SIRADA DÜRBÜNÜ İLE NE GÖRMÜŞTÜ?

BUNU GELECEK SAYIDAKİ

Yapışkan Kayalar

MACERASINDA ÖĞRENECEKSİNİZ!

MUSİKİ BİLGİLERİ

KUVARTET NEDİR?

Kuvartet dört çalgının bir araya gelmesinden hasıl olan en küçük müzik topluluğudur. Bu topluluk yayla çalınan çalgılardan olduğu gibi, yalnız üflenerek olanlarda veya bunların karışmasından da meydana gelebilir. Hattâ bazan piyanolu olanı da vardır. Kuvartetler ekseriyetle iki keman, bir viyola ve bir de viyolonselden meydana getirilir. Bu çalgıların dördü de yayla çalınan çalgılar olduğu için bu gibi kuvartetlere (yaylı sazlar kuvarteti) ismi verilir. Üflenerek çalınan çalgılardan meydana gelmiş kuvartetlere de (nefesli sazlar kuvarteti) denir. Bu dört çalgıdan biri piyano olursa, o zaman (piyanolu kuvartet) denilmektedir

Batılı meşhur bestecilerin hemen hepsi çeşitli kuvartetler yazmışlardır. Bunlardan Haydn ve Beethoven'in kuvartetleri meşhurdur.

Son zamanlarda memleketimizi dünyanın meşhur kuvartet topluluklarından biri olan Juilliard yaylı sazlar kuvarteti İstanbul'u ziyaret ederek bir konser vermiştir. Kuvartetler isimlerini, ekseriyetle kuvarteti kuran sanatkârın isminden alır. Bu gibi konserlere aid musikisi konseri denir.

Teller hangi notalara göre ayarlanmıştır?

Hangi notalara göre ayarlanmıştır? Telli çalgılarda tellerin birbirlerine uygulanmasının diyapezonla kabil olduğunu görmüştük. Buna göre, kemanın dört teli şu ismi almaktadır: Mi, lâ, re, sol. Tellerin biri diyapezona göre mi sesi çıkaracak şekilde olmakta, diğerleri de yine diyapezona göre, re, lâ, sol seslerini çıkaracak şekilde yapılır. Bunlar böyle düzgün hale getirildikten sonradır ki; çalgı çalmak kabil olmaktadır. Buna ekseriya akord edilme tabiri kullanılmaktadır. Kemana benzeyen ve biraz daha kalın sesli olan viyolanın telleri ise, inceden kalına doğru lâ, re, sol, dol sesleri vermektedir. Kalın ses çıkaran viyolonsel de yine inceden kalına doğru lâ, re, sil, do seslerine göre ayarlanır. Ayakta çalınan adam boyundaki kontrbasın telleri de sol, re, lâ mi seslerine göre akord edilir. Bunların hepsi batı müziği araçlarıdır.

Nuri Sami KORAL

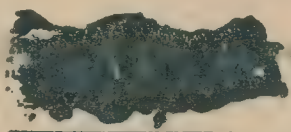

HER HAFTA BİR İLİMİZ

BİLECİK

Bilecik eski bir Türk şehridir.

Aşağı Sakarya bölgesinde eski bir Türk şehridir. Osmanlı Devletinin ilk kurulduğu günlerde Müslüman Türklerin eline geçmişti. Bunun bir de güzel hikâyesi vardır:

O zamanlar Anadolu'da her şehir bir küçük devlet halinde idi. Her şehri bir bey idare ediyordu. Osmanlı Devletinin ilk hükümdarı olan Osman Bey ise birer birer kaleleri alıp komşu şehirleri ele geçiriyordu. Rum Beyleri Osman Beyi ortadan kaldırmak için bir baskın hazırladılar. O günlerde Bilecik Beyi, Yarhisar Beyinin kızile evlenecekti. Osman Beyi de düğüne bir dost gibi çağırdılar.

Daha önce, bir savaşta Osman Beyin yüksek kalbliliğini ve kahramanlığını görüp tanımış ve ona gönülden bağlanmış olan Köse Mihal adlı biri (sonradan Müslüman olmuş, Osman Beyin adamı da olmuştur) bu davetten maksat Osman Beyi avlayıp onu öldürmek olduğunu haber verdi.

Osman Bey de işi bilmiyormuş gibi davranarak, kırk yiğitle apansız Bilecik kalesini bastı. Bu düğün alayını da yolda karşılayarak damadın cezasını verdi. Gelini de oğlu Orhan'a peyledi.

İşte o zamandanberi Türk idaresinde olan Bilecik'te tarihsel değerde epehce bina vardır. İstiklâl Savaşı sırasında düşman eline geçen şehir yakılıp, yıkılmıştı. Kurtulduktan sonra yeniden düzenlenmiş, yollar ve yapılarla bezenmiştir. Buradan Bursa'ya ve Eskişehir'e uzanan birer şose vardır. Ayrıca şehrin pek yakınından tiren yolu geçer.

Bilecik'te bol ipek kozası ve afyon yetişir. Şehrin nüfusu 1955 sayımına göre 139.532, yüzölçümü 5.258 KM.² dir. Bilecik, ayni adı taşıyan ilin de merkez ilçesidir. Bu ile bağlı olan diğer ilçelerin isimleri şunlardır: Bozöyük, Gölpazarı, Osmaneli, Pazarcık, Söğüt.

MERAKLI VE ÖĞRETİCİ MACERA ROMANI

maymunlar ADASI

TEFRİKA : 2

YAZAN : KEMALETTİN TUĞCU

Tekrar delikanlıyı süzdü ve:

— Sen Sidney'de ne yapmağa gidiyorsun? dedi.

Delikanlı sesini indirerek:

— Müsaade ederseniz bunu yalnız size anlatayım efendim, dedi. Beyefendinin rahatsız olduğunu bir haftadan beri uzaktan uzağa işitiyorum. Kendilerini üzmek istemem.

Oğuz Bey:

— Burada herşeyi anlatabilirsiniz, dedi. O kadar ciddî bir rahatsızlığım yok.

ACIKLI BİR HİKÂYE

DELİKANLI bir an kadar düşündü ve anlatmağa başladı:

«Engin şilebi Japonya'ya tüccar eşyası götürmek için limandan ayrılırken babam sekiz yaşında bulunan ağabeyimi de beraber almıştı. O çocuklarını da kendisi gibi denizci yapmak istiyordu. Seyahat okulların kapandığı günlere rastlamıştı.

Seyahat çok güzel geçiyordu. En küçük bir fırtına ile karşılaşmadan Japonya'ya ulaştılar. Oradan Honolulu için eşya aldılar. Geminin hamulesi son derecede kıymetliydi. İkinci Dünya Savaşı Avrupa'da patlamış ve Pasifik'e de sirayet etmeğe az bir zaman kalmıştı. Gemide eşyadan başka Avrupalı birçok yolcu vardı.

Seyahat haftalarca ve heyecan içinde devam etti. Engin Havay Takımadalarına emanetlerini bıraktı, oradan da Sidney için bazı tüccar eşyası alarak yola çıktı. İşte bu yolculuk sırasında, Engin şilebindekilerin asla görmedikleri bir fırtına patladı. Gemi rotasını kaybetti. Ne paraketa kullanmağa, ne de irtifa alarak mevki tâyin etmeğe imkân vardı. Nihayet uskur da koptu. Gemi fırtınanın önünde boş bir tekne gibi sürüklendi. Sonra birden ortalık öyle bir sükûnete kavuştu ki, denizin yüzünde en küçük bir kırışık görünmüyordu ve rüzgâr hiç duyulmuyordu.

Hissedilmeyen bir akıntı onları nihayet bir kayalığa doğru attı. Gayet sarp, geniş ve ufuklara kadar uzanan bir kayalık. Gemiyi on iki kulaç suda demirlediler. Gemicilerin bir kısmı yedek uskuru şafta takmağa çalıştı. Uskur çok ağırdı. Mutlaka büyük bir sal üstünde çalışmak zarureti vardı. O zaman kaptan bir ada olmasından şüphe bile etmediği bu kayalığın ilerisinde ağaçlar olabileceğini düşündü. İndirilen sandal adaya çıkılacak küçük bir liman keşfetti. İleride, bir iki kilometre uzakta son derece büyük ağaçlar görünüyordu. Orada bir tropikal orman vardı.

Ertesi gün kalabalık bir tayfa gurubu yola çıktı. Ormana kadar giderek büyük ve düzgün ağaçlardan kestiler. Yakında bir kaynak bularak sularını tazelediler. Sal yapıldı, gemiye yanaştırıldı ve uskurun takılma işine başlanıldı.

İşte felâket o sırada vuku buldu. Birgün sekiz yaşında bulunan ağabeyim İlhan da babamla birlikte karaya çıkmış, ormana kadar gitmiş, yüksek otların arasında koşmuş, güneşin ışığını kapayan ormanın uzaklarından gelen garip sesleri, kuş kahkahalarını dinlemiş, çok eğlenmişti.

Babam kesilen ağaçların sevkine bakarken İlhan ağaçların arasında biraz daha uzaklara gitmişti. Birden onun bir çığlık kopardığını duydular. Herkes işini bıraktı ve sesin geldiği tarafa koştu.

Otlar ağır gövdeler altında ezilmişti. Birtakım dallar kırılmıştı. İlhan ortada yoktu.

Gemiciler bağırıp çağırarak, çocuğun adını seslenerek ormana daldılar. Ormanın altı loştu. Bedenleri dümdüz olan ağaçların yüksekten dağılan dalları birbirine bitişiyordu. Babam ve kendisiyle beraber olan iki gemici ayrı bir koldan ilerlemiş ve onlar da diğerleri gibi yollarını kaybetmişlerdi.

Geceyi ormanda geçirdiler. İki gemici yorgunluktan uyudu. Fakat babam oturuyor ve karanlığı dinliyordu.

İşte bu sırada otların hışırtısını duydu. Silâhını eline aldı ve:

— İlhan! diye seslendi.

Yakınlardan bitkit bir ses duydu:

— Baba, baba, beni kurtar! diye cevap verdi.

Babam canavar gibi yerinden fırladı. Birtakım hışırtılar

Hissedilmeyen bir akıntı, onları nihayet bir kayalığa doğru attı.

onun önü sıra ve süratle gidip kayboldular.

Zavallı babam gece olan bu hâdiseye sonradan kimseyi inandıramadı. Onun yeisle böyle birşey uydurduğunu ileriye sürdüler. O bölgede bulunan hayvanların çocuğu paraladığına hepsi inanmıştı.

Çırpınan, ağlayan babam zorla gemiye alındı. Kaptan bir hafta daha arama yaptırmış ve artık ümidini haklı olarak kesmişti.

Türkiye'ye getirilen babamı bir akıl hastahanesine yatırmak istediler. Fakat onda delilik alâmeti yoktu. Herşeyi gayet iyi hatırlıyor ve İlhan'ın sağ olduğuna annemi de ikna ediyordu. Ağabeyimi maymunlar kaçırmıştı. Aradan on saatten fazla bir zaman geçtiği halde öldürülmemiş olan İlhan'ın daha sonra öldürülmesi de muhtemel değildi. İşte bu düşünceyi güden babam evimizi, eşyamızı sattı. Annemi büyük babasının yanına gönderdi, topladığı para ile bir ecnebi şilebine girdi ve hareket etti.

Babamdan son haberi Sanfransisko postahanesine atılan bir mektupla almış olduk. Babam aynen şöyle yazıyordu:

«Sidney'den Manilla adındaki küçük bir balıkçı gemisine girdim. Gemi Sanfransisko'ya gidiyor. Seyahat aylarca sürdüğü ve dönüş ekseriyeta mümkün olmadığı için benim gibi gönüllü bir tayfaya kolayca iş verdiler. Kaptanı 152 derece 2 dakika tul, 11 derece 6 dakika kuzey arz dairesinde bulunan adaya uğramağa ikna ettim. Zaten bu geminin yolunu fazla değiştirmiyor. Benden daha başka bir haber alamazsanız o isimsiz adaya çıkmış olduğuma hükmedin. Ben Allah'tan ümidimi kesmedim. Siz de kesmeyiniz.»

İşte Sanfransisko'dan postaya atılan mektup budur. Manilla gemisi babamı oraya bırakmış ve yoluna devam etmiştir. Belki de dönüşte kendisini yine oradan alacaktı. Fakat bu dönüş yarı yerde kesildi. İkinci Dünya Savaşı Pasifik'in üzerinde patlamış ve küçük Manilla teknesi diğer yüzlerce gemi gibi Pasifik'in dibini boylamıştı. Büyük babam o tarihte Sidney'e acıklı bir mektup yazarak tahkikat yaptırmış ve Manilla'nın Sanfransisko'dan dönüşte torpillendiğini öğrenmişti.

İşte benim hikâyem bundan ibarettir efendim. Aradan on dört yıl kadar bir zaman geçti. Babamın ve kardeşimin Pasifikte ıssız bir adada yaşamakta olduklarını annemde bir sabit fikir halindedir. İkinci Dünya Savaşının Pasifiğin üzerinden bir ateş ve ölüm kasırgası gibi estiğini biliyorum. Orada savaştan nasibini almamış bir ada var mıdır? Bunu ben de bilemem. Fakat birgün oraya kadar gitmek ve onları kurtarmak fikri benim çocukluğumdan beri dimağıma yerleşmiştir. Sidney'le Sanfransisko arasında adadan adaya uğrayarak bazen bir iki yıl süren seyahatler yapıldığını öğrendim. Oradan bir tekneye daha kolayca kabul edileceğimi sandım. İşte bu fikirle Dragon'a kaçak olarak girdim.

(Devamı gelecek sayıda)

ARKADAŞ

HİSSİ ve ÖĞRETİCİ ROMAN

22

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

Sonra ortaya hesaplar döktü:

— İkiyüz elli lira toptancılara borçluyum ama elimde yediyüz liralık mal var. Omerle Kenan'a borçlarımı ödedim. Müşterilerimden de alacağım var. Ben sermaye tutmağa bakıyorum. Çeşit ne kadar çok olursa kazanç ta okadar fazla olur. Şu da ihtiyat param.

Ömer koynundan bir cüzdan çıkarttı ve bir beşyüz liralık gösterdi. Çocuklar ona başlarını sallıyorlardı:

— Ah kirli çıkı seni. Daha, daha...

Özcan gülüyordu:

— Sizden ne saklıyayım. Bugün hesabı temizlesem bir bin lira çıkar ortaya. Ama Allah göstermesin bunu.

— 18 —

KIŞ başlamıştı. Hamdi Babanın odasına bir saç soba kuruldu. Bahçeye, merdiven altına odun yığıldı. Kömürlükte de iki çuval kömür vardı. Bundan başka, gaz, zeytinyağı gibi şeyleri teneke ile alıp sakladılar. Artık küçük kiler doluydu.

Çocukların odasında da üç karyola bir sıraya duruyor ve karşısındaki sedire oturuluyordu.

Pazar günleri evin başlıca işleri görüyor, çamaşır yıkıyor, evde ufak tefek tamirler yapıyorlardı.

Özcan bazen mahkemeye gidiyordu. Avukat ona buluşacakları veri söylüyor, onbeş günde, ayda bir çalışmamağa mecbur kalıyordu.

Zaten kış gelince Özcan'ın işi biraz aksamağa başlamıştı. Sokaklarda fazla dolaşamıyordu. Kapalıçarşıda, Mısırçarşısında dolaşırken de dükkâncılar rahat vermiyorlardı. O zaman:

— Ah bir dükkânım olsaydı, diye yanıp yakılmağa başlamıştı.

Ömer çalıştığı yerden memnun değildi. Hem çok iş görüyor, hem az para alıyor, sağda, solda iş arıyordu. Nihayet bir başka tamirhanede iş buldu. Günde altı lira veriyorlardı.

Girişinin onbeşinci gününde ustası hastalanmış, Ömer ustasının babasiyle yalnız kalmıştı. Hesaplara bakan bu adam işten anlamadığı için gelen müşteriyi savıyordu.

Birgün zengin bir adam otomobilini tamirhanenin önünde durdurtmuş, acele olarak motoru temizletmek istemişti. İhtiyar adamın dalgınlığından istifade eden Ömer motorun birçok parçasını söküp içeriye aldı, temizledi. Nereden arıza yaptığını hemen anlamıştı. Ustanın babası onun ne ile meşgul olduğunu görünce kıyametleri kopartti:

— Dükkânımızın namusu var. Aklının ermediği işe ne kalkıyorsun. Şimdi ne cevap vereceğiz. Ustanın evde yattığını bilmiyor musun da bu işi benden habersiz aldın?

Ömer bir taraftan işiyle meşgul olurken:

— Ben bu işi bugün yapmıyorum, dedi. Yarım saat sonra adam gelecek. Eğer memnun kalmazsa o zaman istediğini söyle.

(Devamı gelecek sayıda)

Sporda maneviyatın rolü

YAZAN: SULHİ GARAN

— I —

Spor müsabakalarında; bazan en umulmadık neticelerle karşılaşan halk, bu hâdiseleri "sürpriz" diye vasıflandırmakta ve tesadüfi bir karakter arzettiklerine inanmaktadır.

Bu gibi neticelerin, bir tesadüf neticesi meydana geldiği muhakkak olmakla beraber, bazan da o muayyen müsabaka veay karşılaşmada taraflarından birinin yenilmez ve boyun eğmez bir azimle mücadele etmesi ve sonunda rakibini beklenmedik bir şekilde mağlûp etmekte olduğu inkâr edilmez bir hakikattir. Afaki konuşmakla itham edilmemek için, yukarıdaki sözlerimizi isbat edebilecek bir kısım hâdiselere temas etmek ve Avrupada sporun teknik tarafı kadar, psikolojik (ruhî) cephesine de ehemmiyet verildiğini açıklamak istiyoruz.

İngilterenin, futbolda dünyanın en ileri gelen bir milleti olduğu herkesçe bilinen bir hakikattir. Fakat İngilizler için en tehlikeli rakip hiçbir zaman şöhretli, teknik ve namdar İtalyan, yahut Avusturya futbolü olmamıştır. Kâğıt üstünde dünyaya boyun eğdirecek bir İngiliz Milli Futbol Takımı, senelerce İskoçyalıların kendi stadında bir galebe kazanamamıştı.

Garîptir, İngilizler çok meşhur futbolcüleri, İskoçyalıların Hampden Parc stadının o muazzam gürültü ve uğultusunu düşündükleri zaman cesaretleri kırılır. Okadar ki maça çıkmadan, mağlûbiyeti - âdeta peşin - kabul edecek hale gelirlerdi. Bu İskoç ekiplerine kendi sahalarındaki o azametli avantajı veren neydi?

Sadece, kendi seyircilerinin hiçbir zaman teşvikten geri kalmamaları ve İngiliz futbolcularını 140,000 hançereden çıkan o çok muhteşem uğultu ile - tâbir caiz görülsün - boğmaları idi.

Maneviyatın; tek bir fert üzerindeki tesirlerini gösteren vakalardan biri de, Stoke City'nin meşhur santrforu Freddie Steele'in başından geçmiştir.

İngiltere'nin millî santrforlarından olan bu oyuncu, 1938 - 1939 mevsimi başında (yani bugünden tam yirmi sene evvel) âdeta bir kriz geçiriyordu.

Diz kapağındaki rahatsızlık nüksetmiş, bu hastalık sebebi ile de kendini küçük görme illeti başgöstermişti. Steele'in gözünde karşı tarafın bekleri büyüdükçe büyüyor, kaleler ise inadına küçülüyordu.

Birinci devre maçları bittiğinde; Steel, sadece 9 gol atabilmişti. Halbuki o sezona kadar liglerin ilk yarısında yirmi golden aşağı yaptığı vaki değildi. Bu durum asabını bozmuş ve kendini küçük görme illetine öylesine kapılmıştı ki; artık futbolü bırakmaktan dahi bahsediyor ve spor âleminden uzaklaşmak için zihninde türlü bahaneler icat ediyordu.

Düşüncelerinin tesiri altına giren Steele form düşüklüğü sebebiyle takım kadrosundan çıkarıldı. Bu ise, kendini büsbütün üzmüştü.

İşte tam bu arada; birisi aynı zamanda hekim bir ruhiyat profesörüne görünmesini ve tedavi olmasını ileri sürdü.

Şöhretini kaybeden Steel; bulunduğu Stoke şehrinin en büyük ve tecrübeli (psikolog) ruhiyatçısına devam etmeğe başladı.

Doktor günlerce ona cesaret vermeğe çalışarak, istediği takdirde gol atabilec ğini ona telkin etti.

Steel ise; arkadaşları ile şakalaşıyor ve onlara kalelerin gittikçe irileşmekte bulunduğunu anlatıyordu.

Nihayet Doktor, Steel'in iyileştiğine kanaat getirerek, onun idmanlarında bizzat bulunmağa ev Steel'i yalnız ruh bakımından değil, aynı zamanda fizik bakımdan da antrenmana sevketti ve bu antrenmanlarda bizzat bulunarak onu her yönden takviye etti.

O Cumartesi günü Stoke City Huddersfield'e karşı oynıyacaktı. Steel'e Cuma akşamı son bir defa daha profesörü görmeğe gitti. Doktor kendisine güvenmesini tavsiye ettikten sonra; "Takımını, kendini ve doktoru mahçup etmemesini" ona ısrarla tenbih etti.

Ertesi gün, çok güzel oynıyan Steele bir gol attıktan başka, beş lig maçında tam on gol sıralamış, böylece manevî bir rahatsızlığı tedavi edebilen profesör bir hekim bir hekim sayesinde Stoke değerli futbolcusuna kavuşmuş; Steele de mesleğine devam etme imkânını bulabilmişti.

(Haftaya bitecek)

DOKTORUNUZ diyorki

Midemiz niçin kendi kendini hazmetmez?

Normal midenin hazmolmaya karşı gösterdiği mukavemet, midelerimizin içini örten ince bir *müküs* tabakasından ileri gelir. Bu müküsü de yine midemizin hücreleri ifraz eder.

Solunum durduktan sonra insan ölmüş mü sayılır?

Hayır! Solunum durduktan birkaç dakika sonra, en fazla on dakika sonra ölüm olur. Solunum durduktan sonra daha bir müddet kalp atar. Onun için suda boğulma v.s. gibi kazalarda, kazaya uğrayana derhal sun'î teneffüs yapılır

Damarlarımızda akan kanın sür'ati ne kadardır?

Damarlarımızda akan kanın sür'ati vasatî olarak saniyede 25-30 cm. dır.

Kalb atımı sayısı ne kadardır?

Kalp atımı insanlarda ortalama dakikada 70 dir. Kalb atımı hayvanlarda ise cüsseleri ile ters orantılıdır. Meselâ: Filde dakikada 30 dur, farede ise 600 kadardır.

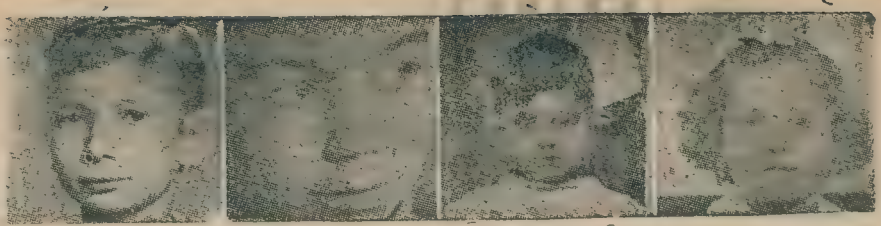

Yusuf BAŞKAYA ☆ Şişli, Talâtpaşa İlkokulu, S. 5/B, No. 507

Sadık AKTAR ☆ Şişli, Özel Devrimci İlkokulu, S. 2, No. 35

Bahadır ÇİTAK ☆ Polatlı, Atatürk İlkokulu, S. 2/A, No. 513

Esen ÖZPOLAT ☆ Oruçgazi İlkokulu, Sınıf 3/C, No. 554

Olcay ÜNÜDAL ☆ Bakırköy İlkokulu, Sınıf 5/B

Gülây YENER ☆ Ankara, Ulus İlkokulu, Sınıf 2/A

İbrahim GÖRGÜN ☆ Ankara, Anıttepe İlkokulu, S. 3, No. 34

Nurettin ÖZGÖNÜL ☆ Dumlupınar İlkokulu, Sınıf 4

Halûk ARI ☆ Beyoğlu, II Sururi İlkokulu, S. 2/A, No. 746

Kurtuluş KARAOĞLU ☆ Şayestekadın İlkokulu, S. 3, 261

Ferdi KARAOĞLU ☆ Şayestekadın İlkokulu, S. 2, No. 166

Mustafa GÖZÜBÜYÜK ☆ Ankara İltekin İlk., 4/A, 1246

Tuncer ERTAŞ ☆ Yeşilköy İlkokulu, Sınıf 1/A, No. 283

Semra ÖZYILMAZ ☆ Adana Tatbikat İlkokulu, S. 5, No. 140

Nazan YULA ☆ Reşat Nuri Güntekin İlkokulu, 5/B, No. 353

Ali YULA ☆ Reşat Nuri Güntekin İlkokulu, S. 1/B, No. 202

Nur ERTEM ☆ Sağır ve Dilsiz İlkokulu, S. 4, No. 45

Ferzat SÖNMEZLER ☆ Muallim Yahya Ef. İlk., 4, 119

Behzat AZERİ ☆ Levent İlkokulu, Sınıf 2, No. 302

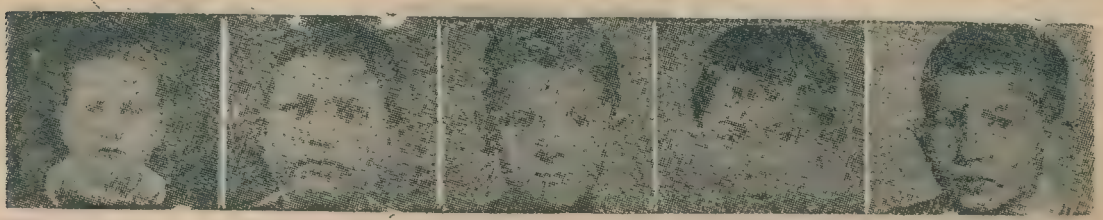

Oya HATİPOĞLU ☆ Zühtüpaşa İlkokulu, S. 5/A, No. 45

Kaya HATİPOĞLU ☆ Zühtüpaşa İlkokulu, S 3/B, No. 40

Ali HARMANOĞLU ☆ Hürriyet Ebediye İlko. 4/B. 445

Hayrullah KIYICI ☆ Göztepe Pansiyonlu İlkokul, S. 2, No. 598

H. Gazi BALCI ☆ Ankara, Cumhuriyet İlkokulu, S. 2/C, 1432

EĞLENCE BULMACA

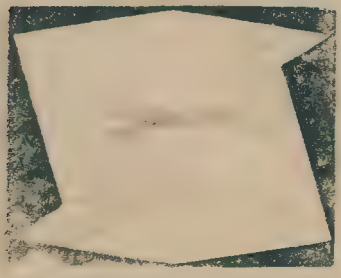

Üç çizgi çizerek buradaki beyaz şekli 6 eşit üçgene bölün.
(Halli karşı sayfada)

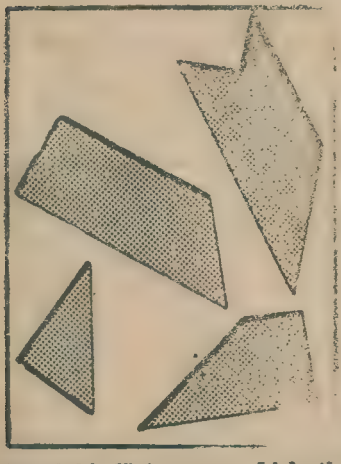

Buradaki dört parçayı birleştirip bir T harfi yapabilir misiniz?
(Halli karşı sayfada)

SONUÇ

— Benim küçük kardeşim okadar zeki, okadar çalışkan, okadar terbiyelidir ki...

— Hiç sana benzemiyormuş doğrusu!

TURGUT'UN AÇIKLAMASI

Akşam Turgud'a babası sordu:

— Eeee, anlat bakalım, bu gün okulda ne ders yaptın?

— Öğretmen bir problem verdi ama neticeyi çıkartamadım.

— Sonra?

— Öğretmen çıkarttı.

— Sonunu mu?

— Hayır! Beni sınıftan çıkardı.

PUL Köşesi

MEKTUPLARA CEVAP

İzmir'den Necdet Doğuya: En son pul 24.9.1958 de çıktı. Kâtip Çelebi pulu. Fiatı 60 kuruş. Türkiye'de ilk pul 1862 de çıktı. Daha evvel ecnebi postalarının pulları kullanılıyordu. Ecnebi pulları içinde kıymetli olarak damgalı, damgasız pullar vardır.

V. Kalaycıoğlu'na: Pul hakkında sütunlarımızda yeni heveslilere bilgi veriyoruz. Siz de takip ediniz.

Paşabahçe'den Yaşar Mutlu'ya: Parasını posta veya damga pulu olarak taahhütlü mektupla gönderiniz, istediğiniz sayıları tekrar o mektuba yazınız.

Adana'dan Atillâ Sezici'ye: Esas olarak iki çeşit pul koleksiyonu yapılır: Kendi memleketinin ve bütün dünyanın. Fakat şimdi dünya bölgelerine göre, damgalı, damgasız gibi koleksiyonlar yapılıyor. Pul mübadelesi ile insan başkalarında bulunan eksiklerini tamamlıyabilir. Türk büyüklerinin portreleri zaman zaman pullarda görülüyor.

Konya'dan Fahrettin Mangırcı'ya: Dünyadaki en kıymetli pul koleksiyonları hakkında yakında bilgi vereceğiz.

Ankara'dan Ruhi Sarıcaya: Gönderdiğiniz yazı ticaret ilânı mahiyetindedir. Bu sütunlarda neşredemeyiz. Ücreta tabidir.

Bartın'dan Berat Türkiline: 4 puldan mürekkep olan Farabi serisi 50 liradır. Damgalı seri 18 lira.

Erzincan'dan Doğu Coşkunfırat'a: Yeni başlıyanlar için bu sütunda hem izahat, hem de sondan başlıyarak geriye doğru pulların sırasını verdik. İşinize yarar.

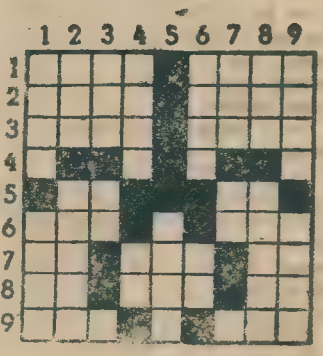

SOLDAN SAĞA:

1 — Vücudümüzü örten, sual. 2 — Horozun başlığı, çok soğuk. 3 — Çabuk anlayışlı baş. 5 — Arkanın tersi, dahi. 6 — Otomobil, bir işaret sözü, evin bölmelerinden. 7 — Tersinden oku: Nam, çocukları onunla korkuturlar, kırmızı. 8 — Vücutta hasıl olan bir şişkinlik, yakıcı bir ilâç, bir soru eki. 9 — Tersinden oku: Bağımsız, olmamış.

YUKARDAN AŞAĞI:

1 — Sıra, benlik. 2 — Doğum yardımcısı, dolayı. 3 — Tersinden oku: Pislik, numara 4 — Çift doğan, içte bulunan. 5 — Ateş yakılan yer. 6 — Ötücü bir kuş, bir sayı. 7 — Bir kadın işi, bir nota. 8 — Dolap gözü, bir ilimiz. 9 — Yakın değil, camilerin kubbesinde bulunur.

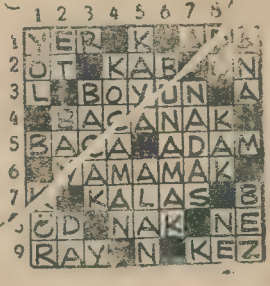

Geçen Haftaki Bulmacanın Halli

Beraber GÜLELİM

DERSTE

— Şu tarih dersinde öğretmen hep eski zamandan bahsediyor, biraz da önümüzdeki devirlerin nasıl olacağını anlatsa ne iyi olurdu!

— O zaman tarih değil, fal olurdu!

KURNAZ KAYA

Kaya'ya babası ismarlama ayakkabı yaptırmıştı. Kunduracıdan aldılar, eve gelip paketi açtılar. Kaya sevinçle ayağına giydi. Pek de yaraşmıştı.

Şimdi sıra elbiseye gelmişti. Babasına doğrudan doğruya elbise de isterim diyemedi: bir kurnazlık düşündü ve babasına:

— Kunduracı ayakkabılarımı çok güzel yapmış, bakalım terzi elbisemi bukadar güzel yapacak mı? dedi.

İŞİNE GELMEZMİŞ:

— Bu at çok kuvvetli; fiatı da çok ucuzdur. Hiç durmadan tam on kilometre gider.

— Hiç bana gelmez her işeri. Benim ev sekiz kilometre mesafede. O hayvanı alırsam on kilometre gittikten sonra bir de geri dönüp iki kilometre yürümem lâzım...

YAZIK OLDU!

Armağan, eniştesinin yeni hediye ettiği su geçmez kol saatini denize düşürmüştü. Akşam üstü eve döndüğü zaman eniştesi, kolunda saati göremeyince sordu:

— Ne o Armağan? Saatini ne yaptın?

— Hiç!... Şey!... Enişte, balıklar saate bakmasını bilir mi?

— Hayır! Neden sordun?

— Yazık oldu saate öyleyse! Benim işime yaramadığı gibi balıkların da işine yaramıyacak demek!

TUTUM

Babası Oğuz'un karnesine şöyle bir baktı ve kızarak bağırmağa başladı:

— Sen bu şekilde sene sonuna kadar gidersen sınıfta kalırsın, anladın mı?

— Fena mı baba? Yine aynı kitapları okur, seni kitap masrafından kurtarmış olurum.

HEPSİNİ YAPMIŞ

Öğretmen o gün yazılı sınav yapmıştı. Dersten sonra çocuklar konuşuyorlardı:

— Nasıl, sen hepsini yapabildin mi?

— Verdiğiniz mektubu babama götüreceğim. Fakat bilin ki, annem çok kıskançtır.

— Yanımda oturan Cengiz de, ben de hepsini yaptık!

— Kâğıda neler yazdın?

— «Cengiz'in yazdıkları gibidir» diye yazdım!

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli

ÇOCUK KİTAP HAFTASI

Çocuk Kitap Haftası,
Safâ geldi, hoş geldi!
Alnındadır yaftası,
Sanmayınız boş geldi!

Çeşit çeşit kitaplar,
Türlü, türlü dergiler!
Radyolarda hitaplar,
Okullarda sergiler!

Ne Hind'deyiz, ne Çin'de,
TÜRK MARŞI'nı çalalım!
Bu haftanın içinde,
Bol bol kitap alalım!

Unutmayın şu sözü:
Yağmursuz Nisan olmaz!
Herşeyin odur özü,
Kitapsız insan olmaz!

Hikâye, roman, masal;
Hepsi burda, sergide!
Ümitler açmış, dal dal,
Gönüller tek sevgide!

"Yurt ileri gidecek!"
Bu, ne güzel hitaptır!
Bizi adam edecek:
KİTAP, KİTAP, KİTAPTIR!..

F. Cemal Oğuz OCAL

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

EN BÜYÜK SICAKLIK

Havalar sıcak olduğu zaman bunalıp ne yapacağımızı şaşırıyoruz. Bu sıcaklığın en fazlası memleketimizde 78 derecedir. Ateş yaktığımız zaman elde ettiğimiz sıcaklık bilemediniz, 150 dereceye kadar yükselir. Fakat bütün bunlar dünyadaki en büyük sıcaklık hakkında bize bir bilgi veremez.

İnsanoğlu, acaba en fazla ne kadar sıcaklık elde edebilir? Bu suali cevaplandırmak için ilim adamları yıllarca çalışmışlar ve neticede 3333 derece ile 3888 dereceyi bulmuşlardır.

Bunlardan ilki Asetilen gazının yanmasile elde edilir. Bir asetilen gazı yandığı zaman hasıl olan sıcaklık tam 3333 derecedir. Diğeri ise elektrik arkının verdiği sıcaklıktır ki, bu da yukarıda söylediğimiz gibi 3888 derecedir.

Bu iki sıcaklık, şayet bir demire veya çeliğe tutulacak olursa, iki madde de kaşar peynirinden ve ekmekten çok daha kolaylıkla kesilebilir.

RENK KÖRLÜĞÜ VE SEBEPLERİ

Renk körlüğü aslında bir çeşit görme hastalığıdır. Çoğu doğuştan olan bu hastalık, bazı renkleri birbirinden ayıramamakla başlar ve körlüğe kadar da gidebilir.

Tıp kitaplarının yazdığına göre, bellibaşlı üç çeşit görme hastalığı vardır:

a) **Kırmızı-Yeşil körlüğü:** Bu hastalar kırmızı ile yeşili hiçbir zaman birbirinden ayıramazlar. Renk körlüğü hastaları arasında en çok rastlanılanı da budur.

b) **Mor veya mavi-sarı körlüğü:** Bu hastalıktan malûl olanlar, sarı ve mavi renkleri görebilirler ama ayırdedemezler. Bunların arasında kırmızıyı farkedemeyenler de vardır.

c) **Tam renk körlüğü:** Hastalar hiçbir rengi ayırdedemeyeler; güneşin «gökkuşağı» onlar için tek bir renkten ibarettir. İlim dilinde bu mühim hastalığa «Akromatopsiya» denir.

Ne olursa olsun, bütün bu hastalıkların hepsi insanlar için üzücü şeylerdir. Son yıllarda bazı göz âlimleri «renk körlüğü» nün tedavisi için durup dinlenmeden çalışmaktadırlar. Haber aldığımıza göre, birinci ve ikinci maddelerde belirttiğimiz hastalar, yeni icadedilen renkli gözlüklerin sayesinde belki de bu dertten kurtulabilecekler. Yalnız maalesef «tam renk körlüğü» nün tedasi edilebilmesine şimdilik imkân görülememektedir.

Yazıya başlamak için dolma kaleminizi bir derece gibi silkmeniz gülünç değilmi ?

Kaleminizin daima yazıya hazır olması için PARKER QUINK mürekkebini kullanınız. Zira, ihtiva ettiği sihirli SOLV-X sayesinde tıkanıkları eritir ve kaleminizi yazarken temizler.

Parker Quink

SOLV - X ihtiva eden yegâne mürekkeptir

AÇAR BALIK AVINDA

AÇAR BALIK TUTMA YARIŞMASINA GİRMİŞTİR.

OLTAMA BİR ŞEY GELDİ.. NE ŞANSLIYIM..

KUVVETLİ BİR BALIK OLACAK BU..

NE OLURSA OLSUN PEŞİNİ BIRAKMIYACAĞIM ŞUNUN.

ALLAHIM! BİR BALİNA!

NE KADAR DA SÜRATLİ GİDİYOR.

EYVAH! KENDİ SULARIMIZDA MAYIN. LANDIK GALİBA

BİRAZ SONRA...

SEVGİLİM GELİYOR GALİBA.

NE OLDU BUNA BÖYLE?

ON DAKİKA SONRA

ONU İLKÖNCE BEN YAKALADIM.

BALİNA YORULDU.. EVİMİZE DE GELDİK

MÜSABAKA BALIĞIN BÜYÜKLÜĞÜ DEĞİL, ÇOKLUĞU ÜZERİNEY-Dİ, AÇAR.

BU KADAR ÇEKTİKLERİMDEN SONRA. BOĞAZIM GICIKLANDI..

AH-

PEKALÂ.. SEN KAZANDIN. AL MÜKAFAATINI VE BİR DAHA AKSIRTMA!..

ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
BU SAYIDA:
Gökyüzü